

Sinds onze jongste met 4 jaar naar de kleuterschool ging ben ik betrokken geraakt bij het overblijven. En nu ik zelf oma ben nog steeds actief bij de TSO (Tussenschoolse Opvang).

De klas van juffrouw Wilma Maassen. Uiterst rechts met zijn armen over elkaar: Marcel Scharphuis, naast hem Norma Dhondt en daarnaast haar nichtje Sandra Dhondt. Sandra is de dochter van René Dhondt (de oudste van de broers Dhondt) en Norma is de dochter van Peet Dhondt. Harry Dhondt is de jongste van de broers Dhondt. Bovenste rij rechts: Iwan Witmond, daarnaast Paul Verberne.

Dank zij het enthousiasme van Ans Quirijnen ben ik zelf ook stukjes gaan schrijven over die tijd voor de rubriek NAAR SCHOOL op Duivendrecht Destijds.

Persoonlijk kijk ik terug op een fijne tijd als overblijfjuf.

Met een fijne groep collega's konden wij met weinig middelen de kinderen blij maken. Wij gingen stenen zoeken, die wij beschilderden en zo maakten wij er een gelukssteen van.

Kerststalletjes, diegene die er aan mee gedaan heeft, weet het vast nog wel. Triplex van de bouw, op maat gemaakt door mijn echtgenoot. Riet haalden wij langs de slootkant. De stal werd in elkaar getimmerd, geschilderd en dan het rieten dak erop. Beeldjes van gips uit een vorm. Regelmatig stond ons hele aanrecht vol want het moest natuurlijk thuis gebeuren. Daarna werden de beeldjes weer geschilderd en de kerststal was klaar.

Voor Vaderdag en Moederdag maakten de kinderen met ons de cadeautjes zelf.

Met het Sint Nicolaasfeest voor de kinderen van de overblijfgroep een apart cadeautje.

Een feest voor de kinderen en voor ons ook.

Sinds Marco directeur is zijn er grote veranderingen ingevoerd. Het kind staat centraal en er wordt veel georganiseerd om zijn of haar talenten tot ontwikkeling te laten komen. Er is nieuw spel materiaal aangekocht. Wanneer je tussen de middag binnen wilt spelen dan mag dat. Creativiteit wordt gestimuleerd. De computer staat dagelijks aan. Het groepsgevoel is duidelijk aanwezig. Touwtje springen en voetballen versterken de vriendschap (of niet...). Onze aanpassing is niet moeilijk want..... wie wordt er nou niet enthousiast wanneer je ziet dat kinderen daar vrolijker en gelukkiger van worden. En er wordt weer echt gespeeld! Het sluit ook beter aan bij de bedoeling van TSO: een gezellig uurtje realiseren voor de kinderen en de medewerkers.

Er zullen zeker weer veranderingen komen wanneer de Brede School er is. Nieuwe ontwikkelingen zullen altijd plaats vinden. Kinderen zullen daar in meegroeien. De tijd gaat zo snel. We hebben nu zelfs kinderen op de TSO van ouders, die als kind jaren geleden zelf gebruik maakte van de overblijf.

Het is leuk als ik als ik iemand tegenkom (na misschien wel 15 jaar) en die mij zegt: “Ik ken u van de Bekemaschool”. Ik moet dan altijd vragen; “Wie ben jij dan?”. De kinderen van toen zijn nu volwassen geworden. En al snel komen dan herinneringen en verhalen weer boven..... . Voor mijzelf vind ik het fijn meegegroeid te zijn. We werken nog steeds met een fijne groep collega's, waarvan er zeker zes al jaren meedraaien. Er komen steeds weer nieuwe uitdagingen en we proberen elkaar daarin te steunen.

De overblijf van toen, de TSO van nu, hebben voor mij bijgedragen tot een beter inzicht in de maatschappij. Maar het zijn vooral de kinderen die mij blij hebben gemaakt, door de jaren heen!

Janny Dhondt juli 2011

Onderste rij v.l.n.r. Radboud Ruygrok van de Werve, ? , Marcel Scharphuis

Op de 2^e rij Uiterst links Paula Bodemeijer, tweede van rechts Henjo Bon.

Op de 3^e rij v.l.n.r. Mathilde Meijer, ? , Norma Dhondt, Nancy Minderhout

Bovenste rij: meester Bekama, leerkracht en hoofd der school